

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy a soudce zpravodaje JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. P. M.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, obor živnostenský a občanskoprávní**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 3. 2014, č. j. 10 A 27/2014 – 13,

t a k t o :

- I. Žalobci **se přiznává** osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 26. 3. 2014, č. j. 10 A 27/2014 – 13, Městský soud v Praze nepřiznal žalobci (dále jen „stěžovatel“) osvobození od soudních poplatků a žalobě podané stěžovatelem nepřiznal odkladný účinek, neboť stěžovatel nereagoval na výzvu soudu v usnesení ze dne 26. 2. 2014, č. j. 10 A 27/2014 - 11, k doložení svých majetkových poměrů a doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku.

[2] Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost spojenou s žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, kterou blíže neodůvodnil a pouze uvedl, že žádá z důvodů, „*které uvedl v řízení u Městského soudu v Praze pod č. j. 10 A 27/2014*“. Dne 21. 7. 2014 bylo zdejšímu soudu doručeno další podání stěžovatele datované 1. 7. 2014, ve kterém stěžovatel k výše uvedené výzvě na doplnění kasační stížnosti

k důvodům podání kasační stížnosti uvedl, že „kasační stížnost byla podána ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1) písm. a), b), c) a e). Podjatý soudce, nesprávně posoudil právní otázku, která je v rozporu se spisem a tím došlo i k nezákonnému rozhodnutí v řízení.“ K důvodům žádosti o přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že „odkladný účinek žaloby byl podán z důvodů, že vymáhání napadeného rozhodnutí dopadne na žalobce velmi tíživě, jak uvádí v prohlášení o příjmech. Již dnes někdy hladoví, protože nemá na jídlo, pokud mu nepomohou přátelé. Újma žalovanému pozastavením výkonu rozhodnutí nevznikne.“ Zároveň stěžovatel odkázal na prohlášení, které doložil městskému soudu a podle něhož jeho výdaje přesahují jeho příjmy. Podle názoru Nejvyššího správního soudu stěžovatel splňuje v tomto řízení podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s. ř. s, přičemž u případné budoucí žádosti stěžovatele by již bylo nutno posoudit, nakolik jsou jednotlivé v současnosti vysoké výdaje vynakládány stěžovatelem v delším časovém horizontu účelně a nakolik je jeho situace způsobena vlastním zapříčiněním. Zdejší soud tak přiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků, a to v plné míře, jež odpovídá jeho současným majetkovým poměrům. Netrval přitom na povinném zastoupení stěžovatele advokátem, neboť by to v posuzované věci nepřispělo k ochraně práv stěžovatele a trvání na této podmínce řízení by znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77).

[3] Nejvyšší správní soud se v návaznosti na kasační stížnost zabýval pouze důvody zastavení řízení. K tomu městský soud přistoupil poté, co stěžovatel nereagoval na výzvu k doložení svých majetkových poměrů. Ze soudního spisu, který zdejší soud vyžádal, je zřejmé, že stěžovatel současně s podáním žaloby navrhl, aby byl osvobozen od soudního poplatku a byl mu ustanoven právní zástupce. Tuto žádost však nijak neodůvodnil. Bylo tedy na místě, aby jej městský soud vyzval k doložení svých majetkových poměrů, neboť podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, může být osvobozen od soudních poplatků pouze účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Takovou žádost městský soud stěžovateli zaslal dne 26. 2. 2014 a poučil ho, že nebudou-li potřebné doklady ve stanovené lhůtě doloženy, bude soud vycházet z předpokladu, že stěžovatel podmínky pro osvobození od soudních poplatků neprokázal. Na tuto výzvu stěžovatel v určené desetidenní lhůtě od doručení dne 10. 3. 2014 nereagoval a prohlášení o svých majetkových poměrech zaslal městskému soudu teprve poté, co městský soud dne 26. 3. 2014 o návrhu stěžovatele rozhodl tak, že jej napadeným usnesením zamítl.

[4] V postupu městského soudu neshledal Nejvyšší správní soud žádné pochybení. Nedoloží-li totiž žalobce přes výzvu soudu své majetkové poměry, je to důvodem pro zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků. V daném případě stěžovatel přes výzvu soudu své majetkové poměry doložil teprve po uplynutí poskytnuté lhůty, kterou lze považovat za dostatečně dlouhou, i po rozhodnutí soudu o návrhu. Napadené usnesení městského soudu proto netrpí nezákonností ani jinou namítanou vadou, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které

důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu